

Nepaisant atitikimo įrodymo, atsakovė reikalauja, kad visi pirotechnikos gaminiai, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2007/23/EB, būtų pateikti įstatyme nurodytam federaliniam institutui, kuris išduoda identifikacinį numerį, kuris įrodo tapatybę. Kai procedūra trunka labai ilgai, gali būti reikalaujama *inter alia* sumokėti administravimo mokesčių ir už bandymų pavyzdžius. Komisija mano, kad tokios procedūros reikalavimu pažeidžiamas visų pirotechnikos gaminių, kurie atitinka direktyvos reikalavimus, laisvas judėjimas, kurį užtikrina Direktyvos 2007/23/EB 6 straipsnis.

Priėmus Direktyvą 2013/29/EB⁽²⁾, kuria Direktyva 2007/23/EB buvo panaikinta nuo 2015 m. liepos 1 d., situacija nepasikeitė. Taip yra dėl to, pirma, kad laiko tarpas, kuris reikšmingas vertinant, ar valstybė narė neįvykdė savo įsipareigojimų, yra pagrįstoje nuomonėje nurodyto laikotarpio pabaiga (šioje byloje – 2014 m. kovo 27 d.). Antra, Direktyvos 2013/29/ES 4 straipsnio 1 dalyje yra nuostata, identiška Direktyvos 2007/23/EB 6 straipsnio 1 daliai, užtikrinančiai visų pirotechnikos gaminių, kurie atitinka ES teisės reikalavimus, laisvą judėjimą.

Todėl atsakovės šioje byloje ginčijamą pažeidimą iš esmės sudaro procedūros sąlyga, kuri taikoma pateikiant į rinką pirotechnikos gaminius, ir kuri, Komisijos nuomone, yra nepriimtina ir ja viršijami suderinti ES teisės reikalavimai. Kaip procedūrinis reikalavimas, ginčijama teisės nuostata iš pirmo žvilgsnio gali atrodyti, kad retais atvejais lemia pagrįstą prekybos šiais gaminiais atidėjimą. Tačiau tikrasis tokios teisės nuostatos poveikis turi būti pakankamai įvertintas. Šiuo atžvilgiu visų pirma reikia atsižvelgti į tai, kad atsakovė yra viena iš didžiausių, jei ne didžiausia, pirotechnikos gaminių pardavimo rinka vidaus rinkoje. Be to, reikia pažymėti, kad tam tikri pirotechnikos gaminiai atsakovės teritorijoje gali būti parduoti vartotojams tik kartą per metus ir tik trumpą laikotarpį, per kurį šio patekimo į rinką laiko dimensija vis dėl to yra svarbi. Galiausiai, šiuo atžvilgiu taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad pagal nacionalinę teisę šioje byloje ginčijamas teisės akto nuostatas įgyvendina ta pati institucija, kuri taip pat turi teisę atlikti atitikties vertinimą, kaip patvirtinta institucija, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2007/23/EB. Todėl papildomos procedūros reikalavimas, įtvirtintas atsakovės nacionalinėje teisėje, suteikia šiai institucijai pranašumą prieš kitas kitų valstybių narių patvirtintas institucijas. Atsižvelgiant į šiuos praktinius ginčijamo teisės akto padarinius, ši byla anaipol neapima vien kliūčių ekonomikos subjektams prekiauti produktais, kuriuos jau įvertinto patvirtintos institucijos, ne Vokietijos institucijos, kaip to reikalaujama pagal ES teisę, teisinio įvertinimo.

⁽¹⁾ 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/23/EB dėl pirotechnikos gaminių pateikimo į rinką (OL L 154, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/29/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su pirotechnikos gaminių tiekimu rinkai, suderinimo (nauja redakcija) (OL L 178, p. 27).

2015 m. gegužės 15 d. Rose Vision, S.L. pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. kovo 5 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-45/13 Rose Vision y Seseña/Komisija

(Byla C-224/15 P)

(2015/C 228/10)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Apeliantė: Rose Vision, S.L., atstovaujama advokato J.J. Marín López

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti 2015 m. kovo 5 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) sprendimą *Rose Vision y Seseña/Komisija*, T-45/13, EU: T:2015:138.
- Panaikinti Komisijos ir kitų Europos Sąjungos organų (konkrečiai, Mokslinių tyrimų vykdomosios įstaigos) sprendimus sustabdyti mokėjimus, priimtus po auditų 11-INFS-025 ir 11-BA119-016, su pasekmėmis, nurodytomis apeliacinio skundo 51 punkte.
- Pripažinti, kad Komisija pažeidė *FutureNEM* projekto finansavimo sutarties sąlygas, susijusias su konfidencialumo pareiga, ir todėl turi *Rose Vision* atlyginti žalą, kaip tai nurodyta apeliacinio skundo 93 punkte.
- Pripažinti, kad Komisijai atsirado deliktinė atsakomybė *Rose Vision* atžvilgiu, nes ji jai paskelbė išankstinio perspėjimo sistemos (EWS), nustatytos Sprendimu 2008/969/EB, Euratomas⁽¹⁾, dėl išankstinio perspėjimo sistemos, skirtos Komisijos leidimus duodantiems pareigūnams ir vykdomosioms įstaigoms, W2 perspėjimą ir todėl turi atlyginti turtinę ir neturtinę žalą, nurodytą apeliacinio skundo 122 punkte.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Teisė klaida, susijusi su tuo, kad buvo nustatyta, jog buvo pratęstas terminas galutinėms auditų 11-INFS-025 ir 11-BA119-016 ataskaitoms pateikti, nustatytas bendrųjų sąlygų FP7 II.22 punkto 5 dalyje (skundžiamo sprendimo 93 ir 95 punktai) ir jog Komisija nepažeidė finansavimo sutarties (skundžiamo sprendimo 97 punktas).
2. Teisės klaida, susijusi su tuo, kad nepateikti motyvai, pagrįsti vertinimą, jog audito 11-INFS-025 ataskaitos projekte „jau buvo matyti tam tikros neleistinos išlaidos žmogiškiesiems ištekliams ir sutarties sąlygų pažeidimai, kurie buvo patvirtinti galutinėje audito ataskaitoje“ (skundžiamo sprendimo 99 punktas).
3. Teisės klaida, susijusi su teiginiu dėl audito 11-INFS-025, kad *Rose Vision* „nepateikė įrodymų, kuriais remiantis būtų galima abejoti audito ataskaitos išvadomis“ (skundžiamo sprendimo 101 punktas) ir kad Komisija nepažeidė finansavimo sutarties (skundžiamo sprendimo 102 punktas).
4. Teisės klaida, susijusi su tuo, kad neigiama, jog pažeistos *FutureNEM* projekto finansavimo sutarties sąlygos, susijusios su konfidencialumo pareiga (skundžiamo sprendimo 104 punktas).
5. Teisės klaida, susijusi su tuo, kad Europos Sąjunga nėra atsakinga už žalą, atsiradusią dėl išankstinio perspėjimo sistemos (EWS), nustatytos Sprendimu 2008/969/EB, W2 įspėjimo paskelbimo *Rose Vision* atžvilgiu ir dėl mokėjimų *Rose Vision* sustabdymo (skundžiamo sprendimo 120 punktas).

⁽¹⁾ OL L 344, p. 125.